

Følge, at Straffen udstaaes i saa meget kortere Tid. Naar den ærede Rigsdagsmand for end yderligere at godtgjøre, at den, som bliver dømt til Forbedringshuusarbejde, ikke bliver dømt til at udstaae det i Selskab med Andre, ikke har havt noget andet Argument derfor end den, jeg veed ikke, om jeg skal kalde det urimelige Vittighed eller vittige Urimelighed, at tænke sig en Tid, da der kun fandtes en eneste Personlighed i Fængslet, og at spørge, om man saa kunde give ham Ret til at fordre, at han skulde udstaae Straffen i Forbindelse med Andre, saa maa jeg tilstaae, at naar man til at forsvare sin Paaastand, sin Sætning, ikke har andet eller bedre Argument end en saadan Urimelighed, der kan klinge vittigt og morsomt nok, men som slet Intet kan bevise, saa har man i mine Øine dermed erklæret sig bankerot.

Fischer: Jeg kan ikke Andet end, i Mod-sætning til den sidste ærede Taler, erklære mig fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgkreds (Mourad); jeg troer, at hans Foredrag var aldeles begrundet. Det, hvorpaa det i nærværende Sag kommer an, er i mine Øine, hvad Fangen har Ret til. Fangen er ved Lov og Ret dømt til en Straf; han har en vis Ret til at udstaae denne Straf i Dereensstemmelse med Dommen, og i saa Henseende maa der ikke ske nogen Forandring. Spørgsmaalet bliver altsaa: Hvilken er Fangens Ret? Den sidste ærede Taler bemærkede i saa Henseende, at han ikke vidste, om der var nogen Definition paa, hvad Forbedringshuusarbejde er; men det er netop det, den ærede Rigsdagsmand maatte vide; thi det var netop derfra, han maatte gaae ud i den Argumentation, som vi hørte fra ham. Dersom der er en Definition paa Forbedringshuusarbejde, ifølge hvilken Fangen har Ret til at udstaae dette i Selskab med Andre, saa er det foreliggende Lovforslag ikke stemmende med Fangens Ret; er der ingen saadan Definition, saa kan man ikke sige, at det strider mod Fangernes Ret, om de strax indsættes i Enkeltcelle — det kan ikke siges at være stridende mod deres Ret, naar de ikke have nogen Ret til at sidde i Forbedringshuset i Forening med

Andre. Deraf følger, at det vilde staae i Justitsministerens Magt for hver enkelt Fange strax at lade Fængsel i Enkeltcelle træde istedet for det Fængsel, han tidligere har udstaaet, og naar en æret Rigsdagsmand har udtalt, at naar En inddømmes i Forbedringshuset, saa tog man derved Hensyn til den nu gjældende Tilstand af Forbedringshuset, saa troer jeg, han let vil see, at denne Sætning ikke lader sig forfølge i sine Conseqventer; thi deraf maatte følge, at det, som allerede bemærket af en æret Taler, blev umuligt at reformere Forbedringshusene, at foretage nogen Forandring i deres nuværende Tilstand; det blev fremdeles umuligt at ombygge dem saaledes, at Flere eller Færre kom til at sidde sammen, end tidligere havde været Tilfældet. Det Slags Omflytning fra et Forbedringshuus til et andet, som efter den ærede Justitsministers Oplysninger allerede oftere har fundet Sted, vilde fremdeles ikke kunne foretages. Jeg troer saaledes, at der idetmindste ikke foreligger noget Bevis for, at det ikke vilde være Ministeren tilladt strax at overslytte Fangerne i enkelt Fængsel, og derpaa, hvis han fandt det billigt, ad Be-naadningsveien at lade en Formildelse i Straffen indtræde, og jeg troer heller ikke, der var skeet Fangen Uret; hvis det skete.

J. A. Hansen: Den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts Afd. Kreds (Mourad) bad om, at man vilde betragte hans Grunde noget nærmere, og det er det, jeg nu vil gjøre. Han begyndte med at sige ligesom den ærede sidste Taler, at han troede, at Justitsministeren havde Bemyndigelse til, uden at faae den ved denne Lov, at behandle Fangerne i Dereensstemmelse med, hvad her er foreslaaet; det stemmer jo altsaa med deres Mening, der have yttret, at man skulde forfaste Lovforslagets § 3, og jeg skal altsaa tage det til Indtægt for, forsaavidt ikke Uendringsforslaget gaaer igjennem, at stemme Paragraphen ud, da Justitsministeren saa efter de Herrers Mening — vi have ikke hørt Ministeren selv sige det — kan behandle Fangerne, saaledes som han maatte bestemme. Men den ærede Rigsdagsmand meente, at Ministeren puffedes Bestemmelsen blot for at faae en almindelig